

A Találkozó zárókoncertje

A kórustalálkozó énekléssel és élénk baráti beszélgetésekkel teli napjának befejezéseként négy kórus hangversenyét hallgathatta meg az egésznapos programot érdeklődéssel követő, és a záró eseményre érkező közönség. Három meghívott kórus és a házigazda együttes ízléses, színes műsora nyújtott nemes szórakozást.

A **dunaújvárosi Viadana Kamarakórus** – megszólalása előtt – egy filmmel mutatkozott be, amely a 15 éve alakult kórus múltjának emlékezetes momentumait idézte fel. A fiatal énekesek és vezetőjük **Kurucz Gergely** a középiskolás diáknapi és a helikoni sikerek után maradt együtt és folytatta a közös munkát. A 20 fiatal, lelkes énekes muzsikálása többféle erényt mutatott meg. Orbán György: Ave maris stella című művét értőn, meggyőző tudással tolmácsolták. Ezt követte Janequin: Lalouette című madrigálja, amely hasonlóan csivitelő mint az ismertebb, madárhangokat utánzó „Madarak éneke”. Műsoruk harmadik darabja Karai József kompozíciója – a hálás zárószám –, az Estéli nótázás volt. Zongorán kísért: *Baráth Bálint*. A három, stílusában, mondanivalójában és karakterében egyaránt különböző mű előadása a kórus és karnagy tudását, stílusismeretét tükrözte.

A **Gyulai Erkel Ferenc Vegyeskar** már több alkalommal szerepelt együtt a vendéglátók kórusával. A 30 énekest 2003 óta vezeti-tanítja-neveli **Perlaki Attila**. A műsorukban elsőnek felcsendülő Gastoldi: Amor vittorioso című népszerű madrigál vidáman, fényesen szólalt meg. Ezt követte két, mély gondolati tartalmú kompozíció, Joseph Haydn: Aus dem Danklied zu Gott kezdetű imája és Kocsár Miklós – a 80 születésnapjához közeledő, nagyhatású zeneszerző – Exurge cor meum című műve. A kórus gondozott hangzása szép perceket ajándékozott hallgatóságának, de az átélt előadás mellett további aprólékos munkát igényel különösen a Haydn mű, amelyben a hosszú dallamívek hullámozása, azoknak sima vezetése, a magas szoprán hangok „puhítása” finomítást igényel. Befejezésül Erkel Ferenc: Brankovics György című operájának I. felvonásából a Kolo kelt életre lendületesen, nagyszerű ritmikai tartással. Zongorán kísért: *Nátor Éva*.

A **Vox Mirabilis Kamarakórus** Székesfehérvárról érkezett. 18 énekes **Zemlényi Katica** vezényletével egyházi műveket énekelt. Bár évtizedekkel ezelőtt templomi szolgálat hívta életre az együttest, ma már világi karierrel is gazdagodik repertoárjuk, és egyre többször szerepelnek sikeresen kórusversenyeken, fesztiválokon. Rachmaninov népszerű Bogorodice Devo, Gounod: Ave verum corpus, Deer River – spirituálé és Kocsár Miklós Beatus vir (112. zsoltár) kompozíciók alkották műsorukat. Egységes, szép hangzással, kicsit visszafogottan tolmácsolták a műveket, amelyek – bár alaptempójában mindegyik lassú – a dinamikai skála szélesebb tartományának bejárását igényelik.

A hangversenyt a házigazda **Erkel Ferenc Vegyeskar** szereplése zárta. **Cseri Zsófia** karnagy, a Kórustalálkozó kitalálója és énekesével a legapróbb részletekig figyelmes, gondos megvalósítója ritkaságokkal állt közönség elé. Barabás Árpád, két Kányádi Sándor verseire komponált madrigálja: Madármarasztaló, Hófolto még a határ, bemutatóként hangzott el érett, kifejező – a költő képeit érzékenyen megfestő – előadásban. A következő, Tóth Péter torokszorítóan drámai műve a „Miatyánk” volt. A zeneszerző Babits Mihály 1914-ben született versének és a latin nyelvű imádságnak két rétegét komponálta egységbe. Befejezésül Eric Whitacre: With a Lily in Your Hand című műve fölényes zenei és technikai tudással, virtuóz előadásban szólalt meg.

Szellemes ráadásként hallhattuk Terbisz Margitnak „A gonosz, piros fejű szinkópáról” szóló meséje alapján született pályaművek ősbemutatóját. Tóth Péter és Barabás Árpád kórusműveinek derűje bocsátotta útjára az élvezetes nap résztvevőit.

Köszönet a sokrétű, szakmai és zenekedvelő közönségnek egyaránt örömet és élményt adó napért!

Hartyányi Judit

Vajda Cecília emlékezete

Magyar Kodály Társaság 2013. április 22-én tartott elnökségi ülésén emlékeztünk a 90 évvel ezelőtt, 1923. március 18-án született Vajda Cecíliára.

Az idősebb korosztály még jól emlékezhethet a Zeneakadémián Vásárhelyi Zoltán mellett vezénylési gyakorlatot tanító, mindig mosolygó, de határozott tanáregyéniségre. A tanítás mellett a Magyar Rádió Énekkarának karnagya és művészeti vezetője volt. Tevékenységét számos rádiófelvétel hanganyaga őrzi.

Megemlékezésünk idején a Bartók Rádió éppen közvetítette utolsó fellépésének, 1991.február 10-én készült felvételét a Zeneakadémia hangversenyterméből, amelyen mint vendégkarnagy a Magyar Állami Énekkar többek között Kodály: Zrínyi Szózatát is megszólaltatta Sólyom-Nagy Sándor szólójával.

Vajda Cecília egy életre kapcsolódott Kodály eszméihez, híven szolgálva azokat. Ezt tette mind Kodály műveinek, mind pedagógiájának megismertetésével. Kodály ajánlásával utazott Londonba, majd Yehudi Menuhin meghívására az ő iskolájában kezdett tanítani. Életét ettől kezdve Angliában élte.

Megalapította az Angol Kodály Társaságot, vezényelte a BBC rádió kórusát, műsorára tűzve Bartók és Kodály műveit. „The Kodály Way to

Music” (Kodályi út a zenéhez) c. könyve a Boosey & Hawkes kiadásában jelent meg.

Fontosnak tartotta a tanárok állandó továbbképzését, számukra hosszabb-rövidebb tanfolyamokat szervezett, segítségül hívta magyar kollégákat is.

A magyar zenei kultúráért végzett munkásságáért és a magyar zenei nevelési módszer Angliában való meghonosításáért köztársasági elnöki kitüntetést vehetett át, majd 2009-ben művészi és pedagógiai életművéért Bartók-Pásztory-díjat kapott.

Egészsége megrendülését követően, a munkáját mindvégig támogató és segítő, *Mary Skone-Roberts* állt mellette. 2009. november 27-én hunyta le szemét a magyar kultúra egyik angliai követe.

Arany János sorai jutnak eszembe:

„Előtted a küzdés, előtted a pálya,
Az erőtlen csügged, az erős megállja.”

Vajda Cecília erős volt. Küzdelmes, sokoldalú, számos sikert aratott életével vívta meg harcát a magyar értékek képviselőjeként. Kicsi lakása szobájának falán naponta friss virág díszítette a két tisztelt Mester, Bartók és Kodály képeit.

Búcsúztatására Anglia számos részéről érkeztek tisztelői Londonba. Hagyatékát *Mary Skone-Roberts* gyűjtötte össze, adja át a szülőhazának. Köszönet érte.

A sok évtizedes munka elhintett magjai kikeltek és virágzásnak indultak a szigetországban

Vajda Cecília emlékét őrizzük, büszkén gondolunk a lehullott magyar csillagra, amelynek fénye reményeink szerint Angliában is tovább világít.

Somorjai Paula

Jótekonysági koncert Angliában A Nemzetközi Forrai Katalin-díj átadás javára

Mintegy 40 főnyi hallgatóság gyűlt egybe 2013 március első szombatján *Judy és Mike Hildesley*, *Richmond* közeli otthonának koncerttermében, hogy részt vegyenek egy különleges zongora esten.

A koncert szölistája a nemzetközileg ismert előadóművész *Gilbert De Greeve* – az Antwerpeni Királyi Konzervatórium professzor emeritusza, a Nemzetközi Kodály Társaság nemrégiben leköszönő elnöke – volt. *De Greeve* úr fáradhatatlan munkássága évek óta ismert és elismert, melyet a világ több pontján működő Kodály-társaságok tevékenységének összehangolása terén fejt ki. Kiváló muzsikus és egyben fáradhatatlan

nagykövet is abban a kitaró munkában, melynek célja Kodály Zoltán felbecsülhetetlen értékű zenei örökségének életben tartása. Hihetetlen energiájának újabb példája volt ez a rangos esemény is.

A *Hildesley* család nem első alkalommal nyitotta meg házuk kapuját ilyen hasonló céllal létrejövő zenei esemény számára, mely egyben igen nemes ügyet támogatott. A koncert hallgatóságának összetétele színes képet mutatott: barátok, zenekedvelő szomszédok, a BKA tagok, a társulást támogatók – néhányuk a koncert kedvéért akár messziről érkezvén – lelkes közönséget alkottak.

A koncert fő szervezője *Mary Place* volt, a közel múltban alapított *Nemzetközi Forrai Katalin Díj* adományozására alakult bizottság vezetője.

A díjat azzal a céllal hozta létre a nemzetközi, pedagógusokból álló bizottság, hogy tisztelettel adózzanak az immár 8 éve elhunyt *Forrai Katalin* emlékének és egyben emléket állítsanak sokoldalú zenepedagógiai tevékenységének, melyet a kisgyermekkor zenei nevelés ügyéért fejtett ki. Színes, világszerte elismert szakmai munkásságának hosszú évtizedei nyomán felmérhetetlen jelentőségű szellemi örökséget hagyott ránk.